Bioinformatyka 2 - kurs mały

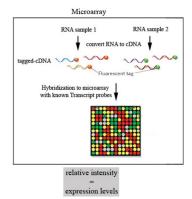
Adrian Kania¹

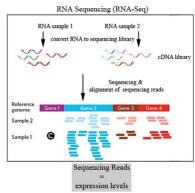
¹Zakład Biofizyki Obliczeniowej i Bioinformatyki

2022/2023

Jak zmierzyć poziom ekspresji genów w komórce?

- Reakcja łańcuchowa polimerazy w czasie rzeczywistym (real time PCR),
- Hybrydyzacja northern (RNA blot),
- Sekwencjonowanie (Sanger, Maxam-Gilbert),
- Mikromacierze.
- Sekwencjonowanie nowej generacji (NGS/RNA-Seq).

Zastosowanie mikromacierzy

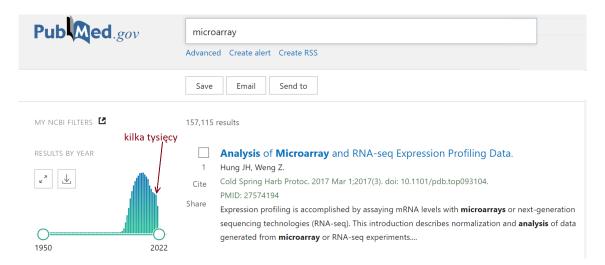
Wybrane zastosowania mikromacierzy

- Wyznaczanie profili ekspresji genów (w różnych tkankach, stanach chorobowych...).
- Badanie polimorfizmu/detekcja SNP.
- Badanie oddziaływania DNA-białko.
- Badanie nowych leków.
- Identyfikacja procesów komórkowych w które zaangażowane są geny.

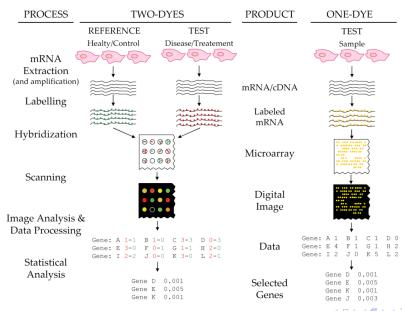
3/19

Adrian Kania (ZBOiB) Bioinformatyka 2 - kurs mały

Czy ktoś jeszcze korzysta z mikromacierzy?

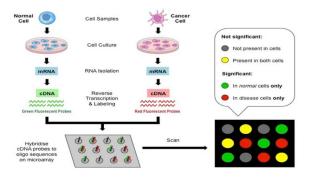

Eksperyment mikromacierzowy

Adrian Kania (ZBOiB) Bioinformatyka 2 - kurs mały 2022/2023 5/19

Eksperyment mikromacierzowy

Wyznaczamy stosunek intensywności czerwonej i zielonej fluorescencji (czyli $x_i = R_i/G_i$) dla każdego genu.

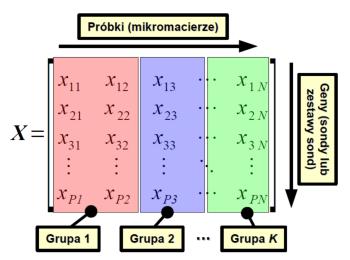
- Jeżeli $x_i = 1$, to oznacza to, że poziom *i*-tego genu był taki sam w próbie kontrolnej i badanej.
- Jeżeli $x_i > 1$, to oznacza to, że poziom i-tego genu był wyższy w próbie badanej w porównaniu do próby kontrolnej.
- Jeżeli $x_i < 1$, to oznacza to, że poziom i-tego genu był niższy w próbie badanej w porównaniu do próby kontrolnej.

4 D > 4 D > 4 E > 4 E > E 990

6/19

Eksperyment mikromacierzowy

Niech N oznacza liczbę eksperymentów mikromacierzowych. Każda mikromacierz dostarcza informacje ilościowe o ekspresji P genów. Formalnie możemy więc rozważane dane przedstawić w postaci zbiorczej macierzy $X = [x_1, x_2, ..., x_N] \in \mathbb{R}^{P \times N}$.

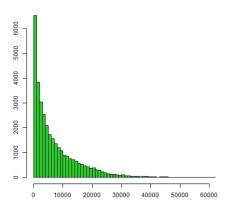
◆ロト ◆部ト ◆意ト ◆意ト ・ 意 ・ 夕久(*)

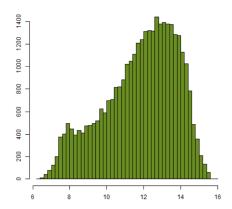
7/19

Adrian Kania (ZBOiB) Bioinformatyka 2 - kurs mały 2022/2023

Transformacja logarytmiczna

Stosujemy transformację $x_l = \log(x)$ aby wykres intensywności przybrał bardziej symetryczną (Gaussowską) postać.

Adrian Kania (ZBOiB)

8/19

Normalizacja

Po co stosujemy normalizację?

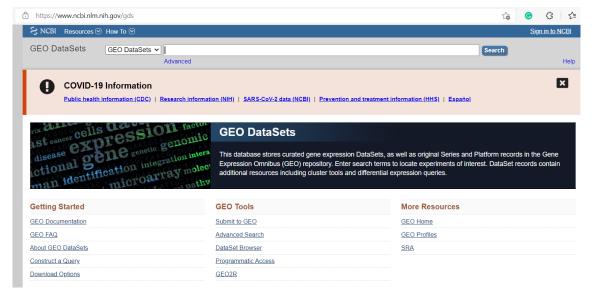
- różna ilość materiału w kolejnych eksperymentach
- różna wydajność: ekstracji RNA, odwrotnej transkrypcji, znakowania, fotodetekcji

Rodzaje normalizacji

- globalna wszystkie geny biorą udział w normalizacji
- lokalna używamy niewielkiej puli genów (np. housekeeping genes)

Gdzie można znaleźć dane z eksperymentów mikromacierzowych?

Specyfika danych z mikromacierzy

Przy analizie danych mikromacierzowych należy zwrócić szczególną uwagę na następujące zagadnienia:

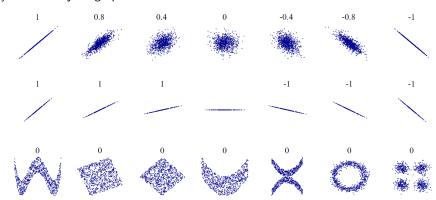
- Zasadniczy problem: P >> N (liczba genów znacznie większa niż liczba mikromacierzy).
- Duży zakres zmienności ekspresji genów (1% genów odpowiada za połowe masy mRNA w komórce).
- Możliwość braku danych spowodowana m.in. lokalnymi defektami mikromacierzy.
- Duża podatność na zakłócenia i błędy w obróbce laboratoryjnej.

Analiza korealcji

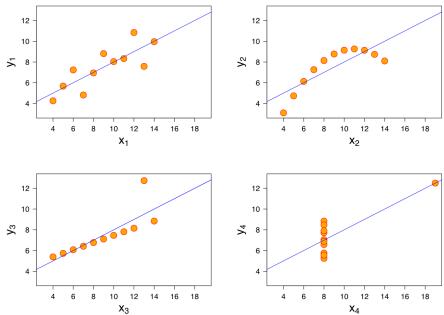
Jednym z celów przeprowadzenia analizy macierzowej może być wytypowanie genów o podobnym profilu ekspresji w kolejnych grupach (ta sama monotoniczność). Do oceny zależności liniowej między dwoma zmiennymi (tutaj: profilami genów) służy współczynnik korealcji. Najczętsze stosowane to:

- współczynnik korealcji r Pearsona,
- współczynnik korelacji rang Spearmana.

Kwartet Anscombe'a

Problem testowania wielu hipotez

Załóżmy, że badamy poziom ekspresji 9000 genów aby sprawdzić skuteczność działania nowego leku. Mamy do dyspozycji grupę kontrolną i grupę badaną oraz wykonujemy test statystyczny dla każdego genu. Niech

- H₀ : gen nie uległ zróżnicowanej ekspresji
- H₁: różnica w ekspresji genu jest znacząca

Przyjmijmy $p_{value} = 0.01$ (jest 1% szansy na zaobserwowanie zróżnicownej ekspresji przez przypadek). W przypadku badania 9000 genów, nawet gdyby lek nie miał żadnego wpływu, to spodziewamy się że dla 90 genów ich p_{value} będzie mniejsze niż 0.01.

Adrian Kania (ZBOiB) Bioinformatyka 2 - kurs mały 2022/2023 14/19

Problem testowania wielu hipotez

Przyjmijmy $p_{value} = 0.01$ (jest 1% szansy na zaobserwowanie zróżnicownej ekspresji przez przypadek). W przypadku badania 9000 genów, nawet gdyby lek nie miał żadnego wpływu, to spodziewamy się że dla 90 genów ich p_{value} będzie mniejsze niż 0.01.

Poprawka Bonferroniego

- wyznaczamy wartości p_i dla każdego genu, i = 1, 2, ..., n.
- wyznaczamy $p_i^{'} = \min(np_i, 1)$
- wybieramy te geny, dla których $p_i' < \alpha$, gdzie α założony poziom istotności.

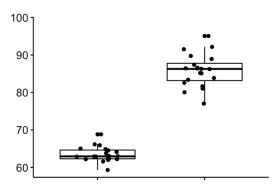

Testy statystyczne

- Testy parametryczne (dla danych z rozkładem normalnym) t test dla dwóch prób
- Testy nieparametryczne (mają mniej założeń) test Wilcoxona dla par obserwacji, test Manna-Whitneya.
- Metoda Bootstrap pozwala ominąć założenie o rozkładzie normalnym.
- eBayes gdy mamy mało powtórzeń i nie można wyliczyć wariancji.
- Test Anova gdy mamy więcej niż dwa warunki

t-test

Etapy:

- Dla każdej grupy i dla każdego genu wyznaczamy średnią i odchylenie standardowe.
- ullet Wyznaczamy parametr t.

$$t = \frac{\overline{x_1} - \overline{x_2}}{\sqrt{s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2}}$$

• Odczytujemy wartość parametru *p* z tablic (o rozkładzie t-studenta).

4□ > 4□ > 4□ > 4□ > 4□ > □

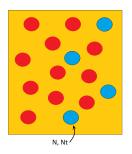
Co dalej z wytypowanym zbiorem genów?

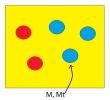
Analiza funkcjonalna - nadanie interpretacji biologicznej uzyskanym wynikom. W kotekście mikromacierzy takim wynikiem jest zbiór genów różnicujących. Przydatne w tym celu mogą być klasyczne bazy danych jak GenBank czy DDBj czy te bardziej specjalistyczne (Gene Ontology, KEGG PATHWAY) zawierające informacje o wznajemnych powiązaniach między obiektami.

Badanie nadreprezentacji grupy genów

Pytanie: Czy w wytypowanym przez nas zbiorze genów występuje większa grupa powiązana np z tym samym procesem biologicznym?

Porównujemy oczekiwane prawdopodobieństwo wystąpienia interesującej nas grupy genów z obserwowanym.

$$P(x = M_t) = \frac{\binom{N_t}{M_t}\binom{N - N_t}{M - M_t}}{\binom{N}{M}}$$

